

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΞΕΑΡΗ
1885.

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΤΩΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΠΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΙΑΣ

Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν..... Δρ. Ν. 20.
» » Ἐσωτερικόν..... » » 15.
» τοῦς κκ. Φοιτητάς..... » » 8.

ΣΥΝΑΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὁδὸς Πινακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Μονοπληγίας βραχιονίου ὑστερικῆς ἀπὸ τραυματικῆς αἰτίας παρ' ἀνδρὶ δύο περιπτώσεις, ὑπὸ Charcot. (Συνέχ.). — Μελέται περὶ τῶν αἰτίων καὶ τῆς ἀποσοβήσεως τοῦ ραχιτισμοῦ, κατὰ J. Comby. — Γενικὴ ἐπιφύσι τῶν περὶ τοῦ ἀσθματος θεωριῶν. Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονομαμάτων Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ). (Συνέχεια). — Ἀπολομαντήριος διάλυσις. — Ὑπόθετον κατὰ τῆς χρονίας κυστίτιδος. — Θεραπεία τῆς δυσουρίας. — Εἰδοποιήσις Διευθύνσεως. — Εἰδοποιήσεαι. — Βιβλ. δελτίον.

ΜΟΝΟΠΛΗΓΙΑΣ ΒΡΑΧΙΟΝΙΟΥ ὙΣΤΕΡΙΚΗΣ ΑΠΟ ΤΡΑΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΙΤΙΑΣ ΠΑΡ' ΑΝΔΡΙ ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

ὑπὸ CHARCOT.

(Κλινικὸν μάθημα)

(Συνέχεια. ἴσα σελ. 365).

Αἱ περὶ τῆς φύσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος μονοπληγίας ὑποθέσεις εἶναι αἱ ἐξῆς: Εἶναι ἄρα αἴτιον ἀπότοκος βλάβης βαρείας τῶν περιφερικῶν νεύρων ἀπὸ θλάτσεως, ἢ διακινήσεως τοῦ βραχιονίου πλέγματος συνεπείρ τῆς ἐπὶ τὸν ὄμιον πτώσεως; Εἶναι ἀπότοκος βλάβης κατὰ τὸν ραχίτην μυελόν, ἢ βλάβης ἐγκεφαλικῆς;

ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΙΔ.

Εἰς τὴν πρώτην τῶν ὑποθέσεων ἐφιστάται ἀμέσως ἡ προσοχή, καθότι πολλαὶ ἀναφέρονται περιστάσεις βραχιονίου μονοπληγίας ἀπὸ πτώσεως ἐπὶ τὸν ὦμον, καὶ ἰκνῶν ἐκ τῶν εἰς τὸν περὶ οὗ πρόκειται πύχνοντα φαινομένων ἐκ πρώτης ὄψεως; ἐξηγούνται διὰ τῆς ὑποθέσεως τῆς διακινήσεως καὶ τῆς ὀλίσεως τοῦ νευρικοῦ πλέγματος, ὡς συμβαίνει εἰς τὸν πάσχοντα Δ., ὅστις φέρει βραχιόνιον μονοπληγίαν βεβαιότατα ἀπότοκον βλάβης τοῦ πλέγματος καὶ γεννηθεῖσαν ὑπὸ περιστάσεις ἀναλόγου; ὁ δεύτερος οὗτος πάσχων δὲν κατέπεσεν ὡς ὁ πρῶτος ἐπὶ τὸν ὦμον ἀλλ' ἐπλήγη ἰσχυρῶς κατὰ τὴν χώραν ταύτην διὰ προσπτώσεως δοκοῦ μεγάλης καὶ βαρείας, ὥστε ἀμφοτέρων τῶν πασχόντων ἡ αἰτία τῆς παθήσεως εἶναι τραυματισμὸς. Ἴδού ἐν συνόψει τὸ ἱστορικὸν τοῦ δευτέρου τούτου πάσχοντος.

Ὁ Δ... λίαν ῥωμαλέος, 31 ἐτῶν, σκιπανεὺς; τὸ ἐπέγγελμα, διατελέσας πάντοτε ὑγιῆς ἀφῆκε τὴν 3 Ἀπριλίου 1884 ἐπλήγη κατὰ τὴν ὀπισθίαν τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου μοῖραν ὑπὸ βαρείας δοκοῦ, καὶ κατέπεσε πρηνῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκ τῆς ἰσχύος τῆς πλήξεως, ὑπὸ τεμαχίου δὲ σιδήρου πρηρμοσμένου κατὰ τὸ πέρασ τῆς δοκοῦ ἐξ οὗ ἐξήρτητο τροχαλία παρήχητη κατὰ τὴν ὀπισθίαν καὶ ἀνωτέραν τοῦ κρανίου μοῖραν τραυματῶς ἐπιπόλαιον. Καὶ ἀμέσως μὲν μετὰ τὸ συμβῆναι, ἐπὶ 5—6 ἐξηκιστὰ πιθανῶς τῆς ὥρας, δὲν ἐγένετο ἄφρων, καθ' ἃ αὐτὸς καταθέτει, προσθέτων ὅτι ἀναμνησκόμενος ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἐξ ἰδιαιτέρου αἰσθηματός ἐπίστευεν, ὅτι τὸ παθὸν μέλος ἦτο ἐντελῶς ἀποκεχωρισμένον τοῦ λοιποῦ σώματος, εὐθύς ὁμοῦς μετέπειτα ἐπὶ τρίτορον ἠφρόνησε, συναλλιών δὲ μετὰ τοῦτο παρετήρησεν ὅτι τὸ μέλος ἦτο ἐντελῶς ὡς καὶ μέχρι τοῦ νῦν παρελελυμένον κατὰ τὴν κίνησιν, διατηρουμένων μόνον τῶν πρὸς ὕψωσιν τῆς ὀμοπλάτης κινήσεων.

Ὁ παθὼν ἔκτοτε ἐνοσηλεύθη ἐν διαφόροις νοσοκομείοις ἐν οἷς εἰς ποικίλας ὑπεβλήθη θεραπευτικὰς ἀγωγὰς, καὶ δὴ τὴν ἡλεκτρισμὸν, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς, ἥτις οὐδέποτε κανονικῶς ἐφηρμόσθη διακοπτομένη ἐκάστοτε ἐνεκα τῶν ἐπιγενομένων ἐκ ταύτης λίαν ἰσχυρῶν πόνων.

Καὶ ἡ αἰσθητικότης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς παθήσεως ἐλλείπει ἐντελῶς εἰς τὴν ἄκραν χεῖρα, τοὺς δακτύλους, τὸ ἀντιβράχιον καὶ μέρος τοῦ βραχίονος, ἀλλὰ κατ' αὐτὰς ταύτας τὰς χώρας καὶ ἡ κατὰ βῆθος αἰσθητικότης ὡς καὶ ἡ μυϊκὴ αἰσθησις ἐλλείπουσιν. Ἡ τοῦ δέρματος ἀναισθησία, καίτοι εἶναι ὅπου καὶ ἂν ὑπάρχει ὅσον καὶ εἰς τὸν πρῶτον πάσχοντα Π., τελεία, δὲν ἐξαπλοῦται ὅμοιως κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ εἰς τὰς δύο περιστάσεις; τρόπον, οὕτω ἐνθ' εἰς τὸν πάσχοντα Π... ἡ ζώνη τῆς ἀναισθησίας περιβάλλουσα τὸν ὅλον ὦμον ἐπεκτείνεται καὶ ἔτι πέραν, εἰς τὸν πάσχοντα Δ., τούτου εἶναι πολλῶν περιωρισμένη μὴ ἐπινευρομένη τὸν ὦμον καὶ μέρος τοῦ βραχίονος, καὶ εἰς μὲν τὴν ἐσωτερικὴν καὶ προσθίαν

τούτου ἐπιφάνειαν περιορίζεται διὰ γραμμῆς ἀφικνουμένης περίπου εἰς τὸ μέσον, εἰς δὲ τὴν ἐξωτερικὴν ἐκτείνεται ἤττον ὑψηλὰ, καὶ εἰς τὴν ὀπισθίαν μόλις ὑπερβαίνει τὸν ἀγκῶνα οὕτως ὥστε ἡ ὀπισθία τοῦ βραχίονος ἐπιφάνεια εἶναι σχεδὸν ἀπανταχοῦ ἐλευθέρη.

Ἰστέον ὅτι ἡ διάταξις αὕτη τῆς ἀναισθητικῆς ζώνης παρατηρεῖται ἀκριβῶς καθ' ἃς περιπτώσεις τὸ βραχιόνιον πλέγμα βαθείως εἶναι βεβλαμμένον, ἢ ἐντελῶς διακεκομμένον κατὰ τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ ἐγκαρσίως συνεπεῖξ ἀποσπάσεως ἐπὶ παραδείγματι, ἢ καὶ ἐπὶ χειρουργικῶν τομῶν, ὡς ἐβεβαίωσε διὰ παρατηρήσεων ὁ ROSS ἐν Manchester, ἐν αἷς ἡ ἀναισθητικὴ ζώνη εἶναι ἀπαρκαλλάκτως ὡς εἰς τὸν πάσχοντα Δ... διατεταμμένη, συνεπῶς; εἰς τὸν πάσχοντα τοῦτον παραδεκτέον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν περὶ τὴν κίνησιν καὶ τὴν ὀρέσιν διαταραχῶν, βαρεῖαν καὶ ἐκτεταμένην τοῦ ὅλου πλέγματος βλάβην. Ὁ τρόπος, λοιπὸν οὗτος τῆς ἐπινεμῆσεως τῆς ἀναισθησίας εἶναι ἡ κλασικὴ ἀπεικόνισις τῶν βαθειῶν καὶ καταστρεπτικῶν καθ' ἄπαντας τοὺς κλάδους, εἴτε αἰσθητικοῦ; εἴτε κινητικοῦ; τοῦ βραχιονίου πλέγματος; βλαβῶν.

Ἐπὶ τοῦ πάσχοντος Π... ἡ ἐπινεμῆσις τῆς ἀναισθησίας εἶναι ὅλως διάφορος, ἐπὶ τὰ ἄνω πρὸς τὸν κορμὸν ἐκτείνεται ἐπὶ μάλλον ἢ εἰς τὸν πάσχοντα Δ..., διότι καλύπτει τὸν ὦμον, συνεπῶς, ἂν ὑποτεθῆ ἰσχυρῶς ἀμέσως δράσασα ἐπὶ τοὺς νευρικοὺς κορμούς, αὕτη οὐ μόνον τὸ βραχιόνιον πλέγμα ἀλλὰ καὶ τὰ κεφαλικὰ ὀλ' ἔβλαπτεν. Ἀφ' ἑτέρου, ἐπειδὴ, ὡς γνωστόν, εἰς τὸν πάσχοντα Π... ἡ ἀναισθητικὴ ζώνη περιορίζεται ἐπὶ τὰ κάτω εἰς τὴν ἄκραν χεῖρα, ὁ τοιοῦτος τῆς ἀναισθησίας περιορισμὸς ἀντιστρατεύεται τὴν ὑπόθεσιν βλάβης; ἀλλοιούσης κατὰ βῆθος ἀπάτας τὰς αἰσθητικὰς τοῦ βραχιονίου πλέγματος ἕνας. Ἀναμνησκόμενοι ὅτι εἰς τὸν πάσχοντα Π... ἡ ἀναισθητικὴ γραμμὴ ἀποτελεῖ εἰς μὲν τὴν καλαμικὴν τῆς ἄκρας χεῖρός ἐπιφάνειαν γραμμὴν εὐθεῖαν, κάθετον εἰς τὸν μέγαν τοῦ μέλους ἄξονα, παράλληλον πρὸς τὴν πτυχὴν τῆς κάμπης κατὰ τὴν ἄρθρωσιν τοῦ καρπού, εἰς δὲ τὴν βραχιονίαν ἐπιφάνειαν γραμμὴν μετρίως καμπύλην ἐπὶ τὰ κάτω, ἐκτενομένην μικρόν τι πέραν τῆς μεσότητος τοῦ μετακάρπιου, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ διάταξις αὕτη οὐδόλως συνάδει πρὸς τὴν διακλάδωσιν τῶν αἰσθητικῶν νεύρων εἰς τὰς τελευταίας τῆς ἄκρας χεῖρός μοῖρας (κεφαλαίων καὶ ὠλενικῶν διὰ τὴν βραχιονίαν, μεσαίων καὶ ὠλενικῶν διὰ τὴν καλαμικὴν ἐπιφάνειαν), συνεπῶς; συμπερίνομεν ὅτι ἡ ἀκραιότης τῶν δερματικῶν τούτων νεύρων τῆς ἄκρας χεῖρός δὲν ὑποστηρίζει τὴν ὑπόθεσιν γενικῆς καὶ βραχίαις; τοῦ βραχιονίου πλέγματος; βλάβης. Ἐπίσης; ἀνεξήγητα μένουσι τὰ προστεθέντα φαινόμενα καὶ διὰ τῆς ὑποθέσεως ἐλαφρῶς ὀλίσεως ἢ ἀπλής; διακινήσεως; τοῦ βραχιονίου πλέγματος, διότι ὡς ἡ περὶ διδάσκει ἐν προσομοίᾳ περιπτώσει αἱ περὶ τὴν αἰσθητικὴν

κόπτηα διαταραχαι είναι μικραι, λιαν παροδικαι η και ελάχισται, τουθ' υπερ δέν παρατηρεΐται εις τόν πάσχοντα Η...

Εις τόν πάσχοντα Δ., οστις φέροι βαθειαν βλάβην, αρχαιαν και ανίατον του βραχιονίου πλέγματος, παρατηρουνται προσέτι και περι την θρέψιν διαταραχαι κατά τε τους μύς και τδ δέρμα, και έτερα φαινόμενα, έτινα, ως και αι περι την αισθητικότητη διαταραχαι, εις μεγάλην διατελοϋσιν αντίθεσιν πρός τά παρατηρούμενα εις τόν πάσχοντα Η... ούτω εις άμφοτέρας μέν τάς περιστάσεις τδ παραλελυμένον μέλος κρέμαται, είναι χωρion χωρίς αρθρικής δυσκαμψίας, χωρίς συσπάσεως, εις τόν πάσχοντα Δ... όμως οι παραλελυμένοι μύς είναι εις άκρον άτροφικοί, δια του ήλεκτρισμού παρουσιάζουσιν άπαντας τούς χαρακτηήρας τής εις τόν ύπατον βαθμόν έκφυλίσεως, αι τών τενόντων άνακλάσεις έλλείπουσιν, τδ δέρμα είναι ψυχρόν, στικτόν υπό κηλίδων ιοσιδών, και δή πρός τδ άκρον του μέλους, και δ-ύποδόρειος κυτταρώδης ιστός μετρίως οίδηματώδης, ταύτα πάντα έλλείπουσιν εις τόν πάσχοντα Η... του όποιου οι μύς μ'όλην την εκλαιότητα του νοσήματος διατηρουσι τόν τε όγκον και τάς κατά φύσιν περιμέτρους αυτών, ουδεμίαν παρουσιάζουσιν αντίδρασιν έκφυλίσεως, αι τών τενόντων άνακλάσεις ύφίστανται, και τδ δέρμα ουδεμίαν εκ του κατά φύσιν φέροι παραλλαγήν. Άπαντα ταύτα τά φαινόμενα ουδόλωσ συμβιβάζονται μετά βαρείας του βραχιονίου πλέγματος βλάβης, και δή πρός τετραμήνου διαρκούτης εις την γνώμην ταύτην συνηγορεΐ και ή μη συμμετοχή τών δακτύλων εις την παράλυσιν τής κινήσεως και την άναίσθησιν, αίτινες τόσω ισχυραι ύπάρχουσιν άλλαχού του μέλους.

Εκ τούτων έπεται ότι ή περι ής πρόκειται βραχιόνιος μονοπληγία, κίτοι επισυμβάσκει εις περιστάσεις καθ'άς προκαλοϋνται βαρεία ή ελαφραι του βραχιονίου πλέγματος βλάβη από διακινήσεως ή θλάσεως, ουδόλωσ εκκρεΐται από βλάβης τοιαύτης φύσεως. Αι αυται σκέψεις άγουσιν εις τδ συμπέρασμα, ότι ουτε εις την κατηγορίαν τών άμυοτροπικών παραλύσεων, τών άποτόκων ένίοτε κακώσεως εις αρθρωσίν τινα, ύπάγεται αύτη. Η έδρα λοιπόν του κακοϋ κεΐται άλλαχού τδ κακόν τάχα φείλεται εις τοπικήν του ραχίτου μυελου βλάβην; ή τούναντιον εις βλάβην έδράζουσαν κατά τδ έτερον τών έγχεραλικών ήμισφαίριων;

Γ. (άκολουθεΐ)

ΜΕΛΕΤΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΣΘΗΞΕΩΣ ΤΟΥ ΡΑΧΙΤΙΣΜΟΥ.

ΚΑΤΑ J. COMBY.

Σκοπός τής παρούσης περι ραχίτισμου μελέτης είναι ουχι ή περιγραφή

των συμπτωμάτων και τής εικόνας έν γένει τής νόσου, τουθ' όπερ άποβαίνει περιττόν μετά τά ειδικά του Glisson έργα, άλλ' ή ανάλυσις των άρρωσίωντων εις την αιτιολογίαν του κακοϋ και εις τά μέσα δι' ών έπιτυγχάνεται ή άπ' αυτού προφυλακή.

Τήν παθογένειαν του ραχίτισμου, επί τής όποιας στηρίζεται ή θεωρητική τής νόσου, ειδικώς έμελέτησεν επ'εσχάτων (1884) ο Bouchard έν τοις μαθήμασιν τής Γενικής Νοσολογίας εις την ιατρικήν των Ηαρισίων Σχολών. Καί άληθώς μέν τά σπουδαία ταύτα τής παθογενείας και τής Θεραπειας ζητήματα διατελοϋσιν εισέτι έν άβεβαιότητι, τά άρρωσόντα όμως εις την αιτιολογίαν και την προφύλαξιν, ετε δή άπλούστερα, προήχθησαν εις σημείον πολλῶ ανώτερον τελειοποιήσεως.

Μέρος πρώτον.

Αιτιολογία

Έν τοις νοσοκομείοις λιαν σπανίως παρατηρουνται ραχίτικοι πάσχοντες, και ταύτο διότι ου μόνον τά νυν ο ραχίτισμός είναι ήττον σπάνιος ή κατά τους χρόνους του Glisson, άλλή και διότι εις τά νοσοκομεία προσφεύγουσιν οι εις μέγαν βαθμόν την νόσον πάσχοντες, οι φέροντες δυσμορφίας άκαιτούτας χειρουργικήν επέμβασιν πρός Θεραπειάν, έν ένι οι πάσχοντες τόν ουτω δή λεγόμενον χειρουργικόν ραχίτισμόν, τούναντιον δε ο ιατρικός ραχίτισμός, λιαν συγγή νόσος εις τάς δυσπορούτας των κατωίκων τάξεις, παρατηρεΐται εις την ιδιαιτέραν των ιατρών πελατείαν.

Ουχι σπανίως ή πρώτη του κακοϋ άρχή διαφεύγει την προσοχήν του ιατροϋ, διότι λιαν σπανίως ή νόσος άρχεται δια των άποδιδομένων συνήθως αύτῃ πρώτων συμπτωμάτων, του πυρεστοϋ, των τοπικών ιδρώτων και, έτινα χαρακτηρίζουσι την όξείαν τής νόσου μορφήν και εισβολήν, ως τά πολλά ή νόσος ήρέμα και ύπούλωσ εγκαθίτταται δια πεπτικών διαταραχών, γαστροεντερίτιδος, δικτάσεως του στομάχου, μετεωρισμού τής κοιλίας δίκαν νόθου φυματιώδους έντερίτιδος.

Οι πολλοι των ιατρών παραδέχονται ότι κυρία του ραχίτισμου αίτια είναι ή κακή των νεογνών διατροφή, τινές δε των ιατρών ύποστηρίζουσιν ότι ή αίτια αύτη είναι ή μόνη, συνεπώς εξεταστέον τά αίτια του ραχίτισμου, υπό την έποψιν τής τεχνητής, τής μικτής, τής φυσικής διατροφής, και του πρώτου έπογαλακτισμού.

α'. — Τεχνητή διατροφή και ραχίτισμός.

Ο τεχνητός θηλασμός τελείται είτε δια θηλάστρου, είτε άπλωσ δια ποτηρίου ή κυθίσκου, φερομένου άπ' εύθείας εις τδ στόμα του βρέφους,

εἴτε καὶ διὰ κοιλιαίου. Θηλάστρων δύο ὑπάρχουσιν εἶδη τὰ μετὰ μακροῦ σωλήνος καὶ τὰ χωρὶς τοιούτου. Εἰς τὰς πολλὰς τῶν μεγαλοπόδων, καὶ δὴ ἐν Πικρῶσι, γρήσι γίνεται τῶν μετὰ μακροῦ σωλήνος θηλάστρων, σπανίως ἀγνοῦ βροίου γάλακτος, ὡς τὰ πολλὰ δὲ κεκαυμένου ὑπὸ τῶν τιθῶν δι' ὕδατος μετὰ σακχάρου ἢ ἐγγύματός τινος.

Ἡ ποσότης τοῦ εἰς ἕκαστον βρέφος προσφερομένου γάλακτος, ὡς καὶ ἡ συχνότης τῶν γευμάτων δι' ἡμέρας, εἶναι ἄλλοτε ἄλλη, τὸ δὲ θέρος, πλὴν τῶν ἀλεθρίων τούτων συνθηκῶν ἐπιπροστίθεται καὶ τὸ ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρῆς ὀξυγένης, ὑπερ ἐπάγεται τῆς ζύμωσιν τοῦ γάλακτος ἐν τε τῷ θηλάστρῳ καὶ ἐν τῷ μακρῷ αὐτοῦ σωλήνῳ, ὅστις λίαν δυσκόλως καθιερῆται· ἐν τοιαύτῃ πραγματικῶν καταστάσει ἀναπτύσσεται γαστροεντερίτις ἀποδεικνύουσα τὴν μικρὰν ἡλικίαν, πρὶν ἢ τὰ ἀτυχεῖα ταῦτα πλάσματα καταστῶσι βραχυτικὰ ἐν ὑπάρτῳ βαθυῖ ἄθροψίνος.

Τὸν χειμῶνα ἢ ἐκ τῆς τοιαύτης πλημμυροῦς τῶν παιδῶν διατροφῆς ἀθροψίαν εἶναι ἥττον θανατώδης, τὰ βρέφη ἀντέχουσιν ἐπὶ μᾶλλον εἰς τὴν κακὴν τοῦ θηλάστρου δράσιν, ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ τὸ θέρος ὄξυγένης γαστροεντερίτιδος ἀναπτύσσεται ἢ ὑποξεία καὶ χρονία, ἢ διάτταξις τοῦ στομάχου κλ., συνέπεια δὲ ἀπασῶν τούτων τῶν περιπετειῶν μοιραία εἶναι ἢ τοῦ βραχυτισμοῦ ἀνάπτυξις. Ὀλίγιστα βρέφη ἐκ τῶν διὰ θηλάστρου διατρεφομένων διαφεύγουσι τὸν βραχυτισμὸν, εἶναι δὲ ταῦτα ὡς τὰ πολλὰ τὰ εἰς τὰς ἐξοχὰς ἀνατρεφόμενα καὶ μόνον διὰ γάλακτος ἀγνοῦ καὶ νοποῦ τρεφόμενα. Χωρὶς δὲ νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα κλινικὰς παρατηρήσεις, εἴτε συνοπτικῶς εἴτε ἐν ἐκτάσει, προκύπτει ἐκ τῶν στατιστικῶν τῶν περὶ τὴν παιδιατρικὴν ἀσχολουμένων, ὅτι τὰ μετὰ μακροῦ σωλήνος θηλάστρα προφασίζονται συνήθιστα, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀπεργακλίτως, διότι ἐξαιρετικαὶ εἶναι αἱ ἐναντίαι περιπτώσεις, τὸν βραχυτισμὸν.

Ἀληθῶς διὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας εἶναι ἐφικτὴ ἢ ἀποφυγὴ τῶν ἀλεθρίων ἐπακολουθημάτων τοῦ συστήματος τούτου τῆς διατροφῆς, ἀλλ' ἢ προσοχὴ καὶ ἢ ἐπιμέλεια αὕτη εἰς τὰς πολλὰς τῶν οἰκογενειῶν εἶναι ἀδύνατος. Ἰσπεταὶ λοιπὸν ὅτι τὰ οὕτω τρεφόμενα βρέφη ἢ εἰς ἀθροψίαν ἢ εἰς βραχυτισμὸν καταλήγουσιν.

Τὰ δὲ χωρὶς σωλήνος θηλάστρα, ὧν χρῆσιν ποιεῖται ἰδίᾳ ὁ Sirodey, καίτοι ὑπερτεροῦσιν ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ὑγιεινῆς διατροφῆς τῶν βρεφῶν, δὲν εἶναι ὅμως καὶ ἀξιοσύστατα ἅτε δὴ λίαν δύσχηστα. Ἀφ' ἑτέρου, ἐπειδὴ εἶναι ἀπορριπτέα τὰ διὰ μακροῦ σωλήνος θηλάστρα, ἅτινα τσαύτας διὰ τὸν θηλασμὸν παρέχουσιν εὐκολίαν, δὲν ὑπάρχει λόγος πρὸς σύστασιν τῶν χωρὶς σωλήνων θηλάστρων καὶ οὐχὶ τῶν ποτηρίων ἢ κυκλίσκων, ὧν ὁ καθαρισμὸς καὶ εὐχερῆς καὶ ἐφικτὸς τοῖς πᾶσιν καὶ πάντοτε εἶναι, καὶ εὐκόλως καὶ ἀνεξόδως καὶ αἱ εἰσποροῦσαι καὶ αἱ δυσποροῦσαι τῶν οἰκογενειῶν προμηθεύονται.

Ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν τεχνητὴν διὰ κυκλίσκων διατροφὴν ἐγείρονται ἀντιρρήσεις στηριζόμεναι εἰς παρατηρήσεις ἰατρῶν, καὶ ὡς εἰς τὰ οὕτω τρεφόμενα βρέφη μ' ὄλας τὰς ἐφικτὰς καὶ καταλλήλους προφυλάξεις ἢ καθόλου ἀνάπτυξις ὑπτερεῖ, καίτοι δὲν ἀναπτύσσεται μοιραίως ὁ βραχυτισμὸς καὶ ἡ ἀθροψία.

Ἐκ τούτων προκύπτει ὅτι ἡ τεχνητὴ διὰ θηλάστρου ἢ ὀπωσθήπιτε ἄλλως τῶν βρεφῶν διατροφή εἶναι ἀπορριπτέα ἐντελῶς, καὶ ὅτι προτιμητέα κακὴ τροφὴ πλάσης τεχνητῆς διατροφῆς.

β'. — Μικτὴ διατροφή καὶ βραχυτισμὸς.

Παρὰ πολλῶν ἐθεωρήθη ὅτι διὰ τῆς τροφῆς καὶ τοῦ θηλάστρου, ἢ ἄλλως πως ἐνεργουμένης τῆς τεχνητῆς διατροφῆς, καταρθούται ἢ ἀποφυγὴ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ βραχυτισμοῦ· τὸ σύστημα τοῦτο εἰς πολλὰς κοινωνίας ἐφαρμόζεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, καὶ δὴ εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις, ὧν αἱ μητέρες ἀπκῆ, δις, ἢ τρεῖς δι' ἡμέρας προσφέρουσι τὸν μαστὸν εἰς τὰ ἐκυτῶν βρέφη, τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον διατρέφουσι ταῦτα εἴτε διὰ γάλακτος διὰ τοῦ θηλάστρου, εἴτε καὶ δι' ἄλλων τροφῶν· ἀλλὰ καὶ τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι λίαν πλημμυρὸς καὶ ἐπάγεται οὐχὶ σπανίως καὶ τὴν ἀθροψίαν καὶ τὸν βραχυτισμὸν. Ἔστω εἰς ἀπόδειξιν τὸ ἐξῆς.

Γυνή, τὴν βραχυτιανὴν ἐπαγγελλομένην, διέθροψε τὰ δύο αὐτῆς τέκνα ὁμοιοτρόπως, τὴν μὲν νύκτα προσφέρουσα αὐτοῖς τὸν μαστὸν, τὴν δὲ ἡμέραν διατρέφουσα αὐτὰ διὰ τοῦ θηλάστρου. Ἐν μὲν πρώτῳ βρέφει ἀπέθανεν ὑπὸ ἀθροψίας τὸν δωδέκατον μῆνα, τὸ δὲ δεύτερον, ἐπὶ ἑν ἔτος τραπέν διὰ στερεῆς τροφῆς, μέλαι τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου ἔτους δὲν εἶχεν ὀρθοστατήσαι καὶ βελτίει, κατέστη δὲ βραχυτικόν.

Πλὴν τῆς ἐργατικῆς τάξεως ὁ τοιοῦτος τῆς διατροφῆς τρόπος παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰς εὐπόρους τάξεις, ὅταν αἱ μητέρες πρὸς ἀποφυγὴν ἐνοχλήσεων διατρέφουσι τὴν νύκτα τὰ ἐκυτῶν τέκνα διὰ τοῦ θηλάστρου, καὶ εἰς τὰς ἐπὶ μισθῷ τροφῆς, αἵτινες, μακρὰν τῶν γονέων ἀνατρέφουσαι τὰ ἐμπιστευόμενα αὐταῖς βρέφη, παρακλυμῶνους πρὸς τοῦτο ἐπὶ κερδοσκοπίᾳ δύο ἢ πλείονα.

Καὶ ὁ τρόπος οὗτος τῆς διατροφῆς τῶν βρεφῶν, καίτοι οὐχὶ ὅσον ὁ πρῶτος πλημμυρῆς, ἀποφευκτέος διότι ὡς τὰ πολλὰ προδιατίθεται εἰς τὸν βραχυτισμὸν ἢ καὶ γενεῆ αὐτόν.

γ'. — Φυσικὸς θηλασμὸς καὶ βραχυτισμὸς.

Καθ' ἀπάσας τὰς στατιστικὰς ὁ βραχυτισμὸς ἐξαιρετικῶς μόνον παρατηρεῖται τοῦ θηλασμοῦ τῶν βρεφῶν γενομένην φυσικῶς· αἱ δὲ αἰτίαι αἱ προκαλιπτικαὶ τὴν γένεσιν εἰς τὰς σπανίως καὶ ὡς περιπτώσεις εἶναι κυρίως

τὸ ἀσθενὲς καὶ ἀκανόνιστον τοῦ θηλασμοῦ, ὁσάκις αἱ τροφαὶ εἴτε ἐξ ἀγνοίας, εἴτε πρὸς κατὰστολήν τῶν κρυγῶν καὶ κλυθμηρισμῶν τῶν βρεφῶν ἀνά πᾶσιν στιγμῆν προσφέρουσιν αὐτοῖς τὸν μακτὸν, ἐκ τούτου δὲ ὁ στόμαχος ἀδυνατεῖ νὰ περιλάβῃ καὶ νὰ πέψῃ τὸ τόσῳ ἀφθόνως προσφερόμενον γάλα, ἐξ οὗ ἀθρεψία, καὶ ῥαχιτισμὸς, καὶ διαστολὴ τοῦ στομάχου, ὧν προηγούνται ἕμετοι πεπηγότες γάλακτος, κωλικαί, διάρροιαί, γαστροεντερίτις.

Ἐτέρω περίστασις καθ' ἣν ἐπέρχεται ῥαχιτισμὸς κατὰ τὸν φυσικὸν θηλασμόν εἶναι ὁ πρόωρος ἀπογαλακτισμὸς καὶ ἡ διατροφή τοῦ βρέφους εἴτε διὰ θηλάστρου εἴτε δι' ἄλλων τροφῶν.

Συνελόντι εἰπεῖν ὁ φυσικὸς θηλασμὸς εἶναι ὁ μόνος τρόπος τῆς διατροφῆς ὁ προφυλάττων ἀπὸ τοῦ ῥαχιτισμοῦ ἀρκεῖ νὰ ἐνεργῆται λελογισμένως καὶ κανονικῶς καὶ νὰ μὴ παύηται πρόωρος ἀντικλιττάμενος ὑπὸ τῆς τεχνητῆς διατροφῆς.

4. — *Πρόωρος ἀπογαλακτισμὸς καὶ διατροφή.*

Ἡ πρόωρος διατροφή συνδέεται εἴτε μετὰ τοῦ φυσικοῦ, εἴτε μετὰ τοῦ τεχνητοῦ ἢ μιχτοῦ θηλασμοῦ, συνηθέστερον δὲ μετὰ τῶν δύο τελευταίων τρόπων.

Εἰς τὰ καλῶς καὶ κανονικῶς διὰ τοῦ φυσικοῦ θηλασμοῦ διατρεφόμενα καὶ ἀναπτυσσόμενα βρέφη σπανίως προσφέρεται τροφή συγχρόνως, ὡς τὰ πολλὰ εἰς τὰ κακῶς ἀναπτυσσόμενα βρέφη, εἴτε διὰ τοῦ φυσικοῦ θηλασμοῦ, εἴτε διὰ τοῦ θηλάστρου διατρεφόμενα, προστίθεται τροφή ἄλλοτε ἄλλη τὴν ποσότητα καὶ τὸ εἶδος, ὁ τοιοῦτος τρόπος τῆς διατροφῆς τῶν βρεφῶν, καίτοι ὑπὸ διασήμεων ἄλλωσιν ἰατρῶν συνιστᾶται (P R O U S S E A U. Clinique. Τόμ. Γ. Σ. 171 α' Ἀπὸ τοῦ τετάρτου, πέμπτου ἢ καὶ ἕκτου μηνὸς τὸ βρέφος θέον νὰ λαμβάνῃ, πλὴν τὸ ἐκ τῆς τροφοῦ γάλα, ἀμυλώδεις τροφᾶς, ζωμῶν κτλ. ὧν τὸ ποσὸν αὐξᾶται σὺν τῇ ἡλικίᾳ), εἶναι τὰ μάλιστα ἐλαττωματικὸς, ἅτε δὴ οὐχὶ σπανίως προφασίζόμενος ἐν ἀρχῇ μὲν δυσπεψία, γαστροεντερίτιδας, δικτάσεις τοῦ στομάχου, ἐν τέλει δὲ καὶ τὸν ῥαχιτισμόν.

Ἐκ τῆς στατιστικῆς τῶν κλινικῶν παρατηρήσεων προκύπτει ὅτι τὰ βρέφη, τὰ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν οὕτω μικτῶς διατρεφόμενα, μέγαυι διατρέχουσι κίνδυνον ὅπως κἀταστῶσι ῥαχιτικά, καὶ τόσῳ μᾶλλον κινδύσον εἰς τοιαύτας περιστάσεις συνήθως καὶ ὁ ἀπογαλακτισμὸς γίνεται πρόωρος.

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων ὡς πρὸς τὴν αἰτιολογίαν τοῦ ῥαχιτισμοῦ πορίζομεθα τὰ ἐξῆς συμπεράσματα.

1. — Ὁ τεχνητὸς θηλασμὸς διὰ βοείου γάλακτος ἀγνοῦ ἢ κεραμμένου ἐνεργούμενος διὰ θηλάστρου ἢ μὴ ὡς τὰ πολλὰ προφασίζεται τὸν ῥαχιτισμόν.

2. — Τὰ αὐτὰ σχεδὸν ἀποτελέσματα ἔχει καὶ ὁ μικτὸς θηλασμὸς.

3. — Ἄλλῃ καὶ ὁ φυσικὸς θηλασμὸς οὐχὶ κανονικῶς καὶ λελογισμένως ἐνεργούμενος ἐπάγεται ἐνίοτε τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα.

4. — Ἡ δι' ἐτέρων οὐτιῶν πλὴν τοῦ γάλακτος οἰκδήποτε διατροφή σὺν τῷ φυσικῷ θηλασμῷ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ πρώτου τῆς ἡλικίας ἔτους, ὡς καὶ ὁ πρόωρος ἀπογαλακτισμὸς σχεδὸν μοιραίως προφασίζεται τὸν ῥαχιτισμόν.

Γ. (ἀκολουθεῖ)

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΘΜΑΤΟΣ ΘΕΩΡΙΩΝ

Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ

(ἐν Βερολίῳ).

(Συνέχειν. ὅρα σελ. 392).

10. Θεωρίαι περὶ τῆς φύσεως τοῦ ἀσθματος. — Ἐκ τῆς τοῦ Thery γενικῆς ἐπόψεως ἐξάγεται, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν παθολόγων θεωροῦσι τὸ ἄσθμα ὡς βρογχικὸν σπασμόν, ὅστις ὅτε μὲν ἐξ ἐρεθισμοῦ τῆς τῶν βρόγχων βλεννομεμβράνης, ὅτε δ' ἐκ παθήσεως τοῦ ἐγκεφάλου ἢ τῶν περιπλανωμένων νεύρων ἐγγίνεται, ἄλλοι δὲ θεωροῦσιν αὐτὸ ὡς σύμπτωμα ἢ συνέπειαν ἐμφυτήματος, καρδιακῶν νόσων ἢ βρογχικοῦ κατάρρου. Περὶ πικρῶν τούτων τῶν θεωριῶν ἐκφέρει ὁ Thery τὰ ἐξῆς:

α'. — Ὁ ἀληθὴς συχνὰ ἐν τοῖς ἀσθματικοῖς παροξυσμοῖς ὑπάρχων τῆς τῶν βρόγχων βλεννομεμβράνης ἐρεθισμὸς εἶνε οὐχὶ αἰτία ἀλλ' ἀποτέλεσμα τῆς νευρώσεως, ὡσπερ καὶ ἐπὶ νευρώσεώς τινος τοῦ προσώπου κλπ. συμφύρησις καὶ αὐτῆσι ἀποκρίσεως παρουσχίζεται ἄλλως τε ἡθικαὶ ἐπιρροαὶ γεννῶσι συχνὰ ἄσθμα, καὶ βεβαίως οὐχὶ ἕνεκ τινος φλεγμονῆς· ἀλλ' ὅμως δύναται πρᾶγματι τοιοῦτός τις ἐρεθισμὸς ἕνεκ συχνωτέρας ἐπικαλήψεως εἰς ἕμμονον τέλος νὰ μετασχηματισθῇ.

β'. — Ἡ αἰτία νευρώσεώς τινος δύναται οὐχὶ μόνον εἰς τὰς ἀπολήξεις τῶν νεύρων ἢ τὰς νευρικὰς γάγγλια νὰ ἐδρεύῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ καὶ τῷ νωτιαίῳ μυελῷ, ἅτινα ὅμως τελευταῖα δύναται ἀφ' ἐτέρου νὰ ἐπενεργῶσιν ὁμοίως ὡς καὶ τὰ θωρακικὰ νεῦρα.

γ'. — Ὁ τοῦ Rostan διασχυρισμὸς, ὅτι τὸ ἄσθμα εἶνε σύμπτωμα καρδιακῆς παθήσεως, διαψεύδεται ὑπὸ τῶν πολυκρίθμων περιπτώσεων, ἐν αἷς οὐδεμίᾳ τοιαύτῃ κἀθήσει ἀνευρέθη· ἡ δὲ συχνότης τῆς ἐπιπλοκῆς ταύτης ἐννοεῖται ἐν τούτοις ἐκ τῆς ἀνατομικῆς σχέσεως τοῦ τῶν πνευμόνων καὶ τῆς καρδίας νευρικοῦ συστήματος πρὸς ἄλληλα, ὥστε ἡ νεύρωσις τῶν

μὲν δύναται τὴν τῆς ἐτέρας; νὰ παρκαχῆγη, ἀμὰ δὲ καὶ ὀργανικὰς ἐλλοιώσεις νὰ ἐπιφέρῃ.

δ'. — Τὸ αὐτὸ δ' ὑπάρχει καὶ διὰ τὸ ἐμφύσημα, ὅπερ τοσοῦτον συχνὰ ἐν τῷ ἄσθματι ἐλλείπει, καὶ τὸ ὁποῖον ὡσχύτως τοσοῦτον συχνὰ ἀνευ ἀσθματος ἢ ἀνευ δυσπνοιῆς ὑπάρχει. Εἶνε λίαν ἐπισημὰς τὸ νὰ θέλῃ τις νὰ θέτῃ ἀκριβῆ ὅρια μεταξὺ ἄσθματος καὶ ἐμφυτήματος, ὡς καὶ νὰ διακρίνῃ τὸ συμπτωματικὸν ἄσθμα ἐκ τοῦ ἰδιοπαθοῦς, ὅπερ ἄλλως χαρακτηρίζεται ἰκνωῶς, ὥστε νὰ δύναται τις νὰ διακρίνῃ αὐτὸ ἐν τῷ μείσθῳ παθῶν τῶν ὀργανικῶν ἐπιπλοκῶν, ὧν ἡ δύσπνοια δύναται νὰ ᾖ ἐκγονος, ἀλλ' ὁ Therz, καθ' ἃ λέγει, οὐδόλωι ἐννοεῖ, πῶς ὁ Louis δύναται (καίπερ ἄλλως ὀρθότατα τοῦ θεμελιώδους τοῦ ἀσθματος χαρακτηρῆς ὀρίζων) αὐτὸ ὡς τοῦ ἐμφυτήματος σύμπτωμα νὰ παριστάνῃ. Ὁ ἐκ τῆς ἐπιπερῶσεως τοῦ θώρακος ἡχος εἶνε μὲν ἐν τῷ ἄσθματι ἐξίσου ὀξύτερος ὡς καὶ ἐν τῷ ἐμφυτήματι, ἀλλὰ μετὰ τὸν παροξυσμὸν ἐλαττοῦται καὶ γίνεται φυσιχός, τὸ δ' ἀναπνευστικὸν ψιθύρισμα εἶνε ἀσθενές καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἀκούονται συρίζοντες βόγγοι, μάλιστα δ' ἐνίοτε (τῆδε κηκεῖτε) καὶ ὑπερίζοντες, ἐν ἡ τῆς βλεννομεμβράνης ἀπόκρισις μείζων γέννηται. Ἐάν νῦν τὸ ἐμφύσημα ἀνευ νεύρωσεως δύναται νὰ παρουσιάζῃ τὰ αὐτὰ φαινόμενα, μένει ὅμως ἡ διάλειψις ἀκκτικνότητος; ἀλλ' ἐάν εἰς πρόκλησιν τῶν παροξυσμῶν ᾖ ἀναγκαστός ὁ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ὑπερρεθισμός, φαίνεται ὀρθώτερον τὸ νὰ θεωρῆ τις αὐτὸν ὡς ἀρχικὴν αἰτίαν, διότι οὗτος τὰ πάντα σαφῆ καθίστησιν. Ὁγκώδεις δὲ πνεύμονα; εὐρίσκει τις συχνὰ ἐν ταῖς νεκροτομίαις, μάλιστα δὲ καὶ μετὰ χολέραν, θξείκν φθίσειν κτλ. ἀλλ' οὐχὶ αἰεὶ μετὰ τὸ ἄσθμα.

ε'. — Τὸ ἄσθμα οὐδόλωι συνοδεύεται, ἰδίως δὲ παρὰ νέους, ἀείποτε ὑπὸ κατάρρου ἢ ἐγγίνεται ὑπὸ τούτου. Λέγει μὲν ὁ Beauh, ὅτι ὁ τῶν βρόγχων σπασμὸς διευκολύνει τὴν τῶν πτυέλων ἐξοδον, ἀλλ' ὅμως ἐμπόδιόν τι ἐκ τοῦ τῶν μικρῶν βρόγχων σπασμοῦ δύναται νὰ κῆται οὕτως, ὥστε νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐξοδον τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ ἐν ταῖς κυψέλαις ὑπαρχουσῶν βλεννώδων μαζῶν, καὶ δὴ ἔταν ὁ σπασμὸς ἢ ὑπερβολικός. Ἐν γένει ὅθεν οἱ ἄρρωστοὶ σμικρὰν τινα μόνον διὰ τῆς ἀποχρέμψεως ἀνακούρην αἰσθάνονται, διότι δι' αὐτῆς τὴ ὑδατῶδες μόνον τῶν βλεννῶν ἐκκρίνεται, τὴ δὲ πυκνὸν ἐμμένει. Κατὰ δὲ τὸν Bracliet ἡ ἀπόχρεμψις ἐκτελεῖται ἐκ τούτου, ὅτι τὸ ἐν ταῖς κυψέλαις καὶ ταῖς μικροῖς βρόγχοις ἀπεκρινόμενον προσβαίνει πρὸς τὰ ἀνω διὰ τῶν συστολῶν τῶν μυτικῶν ἰνῶν, εἴτα δ' ἐν ταῖς μεγάλαις βρόγχοις ἀφικνούμενον, ἐν μέρει μὲν ἐξωθεῖται διὰ τοῦ ἐν ταῖς παρεκκλειμέναις μικροῖς βρόγχοις, ἐν μέρει δὲ διὰ τοῦ ἐκ τῶν ὀπισθεν (τοῦ σπασμοῦ), κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς βηχῆς ἐπιταχυθεύσαν ἐκπνοήν, ἀπ' ἐυθεῖας ἀλωθουμένου ἀέρος, πρῶτον εἰς ὃ οἱ τῶν μικρῶν βρόγχων σπασμοὶ ἐλαττοῦν δύναται νὰ συνεργήσωσιν. Ὅταν οὖν ἡ στένωσις ὑπερβῇ τινα β.

ρικ, ἐπίστανται πρὸς τὰ ὀπισθεν αἱ βλεννώδεις ὕλαι, ὅτε καὶ τὰ γνωστὰ σπασμωδικὰ φαινόμενα ἐγγίνονται· τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ ἐν τῆ τῶν ἐντέρων σπασμωδικῇ κατκατῆσει. Ὁ ἀπλοῦς τῶν τριχοειδῶν βρόγχων κατάρρους οὐδένα ἐν αὐτοῖς σπασμὸν προκαλεῖ, ὡς ὁ Crozanl διατυχεῖται, διότι σὺν αὐτῷ ἀνάγκη νὰ συνυπάρχῃ καὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, τὸν σπασμὸν προκαλῶν, ὑπερρεθισμός, πρὸς ὃ ὅμως οὐδεὶς ἀρχικὸς τῶν μικρῶν βρόγχων κατάρρους εἶνε ἀναγκαστός.

Ἐν τούτοις δὲ καὶ ὁ Beauh κατὰ τὸ 1856 ὑπεστήριξεν αὐτὴν τὴν τοῦ κατάρρου θεωρίαν, τὸ ἄσθμα ἐκ τῆς τῶν βρογχικῶν σωλήνων ἐμφυξέως ἐξαρτῶν, ἣτις καὶ διὰ τῆς βηχῆς καὶ διὰ τῆς ἀπλῆς ἐκπνοῆς ἐπικυζομένη, τὸν ὀπισθεν (τοῦ σπασμοῦ) ἐπιτχόμενον ἀέρα μετὰ τῶν κυψελῶν ἐξοχεῖ καὶ οὕτως ἐμφύσημα κλπ. παρῆσει. Ἀλλὰ παρὰ τοῖς ἀσθματικῶς ὁ τῶν βρόγχων βλεννομὴν εἶνε ἀρχικῶς ἐν παθολογικῇ κατκατῆσει, ἐν ἣ πρὸς ταχεῖαν βλέννης ἐπιόκρυσιν προδιατεθειμένος ἐστί, καὶ ὅμως οὐδέποτε εἰσβάλλει τὸ ἄσθμα αὐθωρεῖ. Ὁ Beauh οὐδόλωις ἀναγκαστεῖται ἐνταῦθα τὴν ἐπιροσὴν, ἣν τὸ νευρικὸν σύστημα ἐπὶ τῶν ἀποκρίσεων ἐξασκεῖ, τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀσθματος φαινόμενα παραγνορίζων. Διὰ τι π. χ. οἱ ἀσθματικοὶ παροξυσμοὶ εἰσὶ τοσοῦτον ὀδυνηροί, ἔταν οἱ βόγγοι ὡπι δαναπτικοί, καὶ τοσοῦτον ἐλαφροί, ἔταν ὡπι βλεννώδεις, ἐνῶ ἐν τῆ βρογχίτιδι τοῦνκτιόν συμβαίνει; Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ τοῦ Leffevre περίπτωσις ἰκνωῶς ἀποδείκνυσιν, ὅτι ἡ βρογχόρροια εἶνε ἐπιπλοκὴ καὶ οὐχὶ αἰτία τοῦ ἄσθματος, ὅπερ ἄλλως τε ἐνίοτε καὶ αἰφνης, ἀνευ τινος ἀποχρέμψεως, παύεται, ἣτις οὐχὶ σπανίως πολλὰς ὥρας βράδιον ἢ καὶ ἡμέρας ἐπιγίνεται(α). Καὶ ὑπάρχουσι μὲν ἀληθῶς ἄσθματος περιπτώσεις, ἐν αἷς αἰτία αὐτοῦ ᾖ κατάρρους, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς ἐπενεργεῖ οὗτος ὡς διεγερτικὸν ἐπὶ τῶν βρογχικῶν νεύρων καὶ μυῶν ἐξίσου ἢ οὐχὶ συχνότερον ἄλλων νόσων καὶ ἐπιρροῶν. Ἐάν τις πᾶν ἄσθμα ὡς συνυπαρχούσης τινος ὀργανικῆς παθήσεως συνέπειαν θεωρήσῃ, ἐμπίπτει εἰς λαβύρινθον ἀνευ διεξόδου· ἀλλ' ἀπο τούτου, καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς περιπτώσεσιν, ἐν αἷς ὡς ἀπλοῦν σύμπτωμα νὰ θεωρήσῃ τὸ ἄσθμα δύναται ἢ καὶ ἀναγκαστεῖται, ἀποτελεῖ αἰετὸ καὶ ἑαυτὸ νόσον, ἢ ἡ θεραπεία κατὰ τὴν φύσιν αὐτῆς δεόν γενέσθαι καὶ οὐχὶ ὡς ἡ ἄλλων συμπτωμάτων, ἔτινα μετὰ τὴν ἀποσβῆσιν τῆς ὡς αἰτίας ὑπαρχούσης νόσου ἐκλείπουσιν.

*Ἦθελε δὲ εἶσθαι ἀδύνατον νὰ ἐξήρηται τὸ ἄσθμα ἐκ τοσοῦτον διαφόρων ὀργανικῶν παθῆσεων, οἷας ἡ ὀπισθεν νέα λεγομένη σχολή (ἐν ἣ τελευταῖον καὶ ὁ Piorry) ἀπαριθμεῖ, ἐάν μὴ πᾶσαι αὐταὶ αἱ νόσοι ὑπὸ περιστάσεις τινὰς ἐπὶ τινος τοῦ ὀργανισμοῦ σημείου ἐπενήργουν, αὐτίνος ἢ

(α). Ὁ Therz σημειοῖ ἐνταῦθα πολλὰ χωρία τῆς τοῦ Willis πραγματείας ὑπὲρ τῆς νευρικῆς τοῦ ἀσθματος φύσεως.

ἀλλοίωσις αείποτε ἐν καὶ τὸ αὐτὸ συμπτωμάτων θόρυπος ἐκδηλοῦν, ὅπερ ἄσθμα ἰδίως κκλοῦμεν. Ὅθεν καὶ πάλιν περὶ τούτου καὶ μόνου τοῦ σημείου πρόκειται, οὐχὶ δὲ περὶ ἐκείνων τῶν ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων, ἐν τῷ ὄνομα εἶνε λίαν ἀδιόφορον, καὶ αἱ ὁποῖαι οὐδὲν τι πλεον σημαίνουσιν ἢ οἰκδηῶτε ἄλλη τις τὸν ἀσθματικὸν παροξυσμὸν προκαλοῦσα αἰτία. Αὐτὸ οὖν τὸ μεσιτεῖον οὐσιώδες σημεῖον ἐδρεύει ἐν τῷ ἀναπνευστικῷ νευρικῷ συστήματι, καὶ ἀριδῆλως αὐτὸ εἶνε ἐκεῖνο, οὗτινος ὁ ὑπερρεθισμὸς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, εἰς τινὰ βελθὸν ἀφικνούμενος ἐπιφέρει τὸ ἄσθμα ὁ ὅποιος ὁμοῦς (ὑπερρεθισμὸς) δύναται καὶ ὑπὸ κριμοῦ τινος παθολογικῶν ἔτι δὲ καὶ ὑπὸ ἐξωτερικῶν ἐπιφορῶν καὶ παρὰ τοῦ. Τὸ ἄσθμα ἄρα συχνὰ ἐγγίνεται ἐξ αἰτιῶν, αἰτίνας; οὐδόλως ἐδρεύουσιν ἐν τῷ σώματι, θεωρεῖται δὲ διὰ μέσων, αἰτινα τὰς οὕτω δὴ ὡς αἰτίνας θεωρουμένας ὀργανικὰς παθήσεις πάντη ἀόικτους καταλιμπάνουσιν.

Ὅπως δὲ τὸ συμπτωματικὸν ἄσθμα, οὕτω καὶ τὸ τοῦ Laennec μετὰ τῆς παιδιᾶς ἀναπνοῆς ἀπορριπτόν, ὅπερ εἰς νευρικὴν τινὰ, μετ' ἔντελοσ; καὶ μόνον ταχυτέρως ἀναπνοῆς, δύσπνοιαν συνίσταται, εἰς τὴν ἐποικὴν διὰ τοῦτο ἄλλη ἐπωνυμία ἀποδοτέα. Καὶ μὴν οὐδόλως θεωρεῖ ὁ Thierry τὸ ἄσθμα ὡς οὐσιώδη νότον, ἤτοι ὡς τοιούτην ἐν ἧ ἡ ζωὴ ὑπὸ τινος ἐπιβλαβοῦς, ἐν τῇ ὅλη τῶν σωματικῶν ὑγρῶν, εἰσαχθείσης καὶ αὐτὰ δηλητηριαζούσης οὐσίας; ἀπειλεῖται, ἀλλ' ὡς νευρικὸν ἐν ἧ ἡ ἀλλοίωσις εἶνε καθαρῶς τοπικῆς αἰτίας; ἔγκονος, τῶν ἄλλων λειτουργικῶν κατὰ δεῦτερον λόγον συμπασχουσῶν; δύναται ὁμοῦς κατ' αὐτὸν καὶ ἀλλοιωθὲν αἷμα καὶ ἐπενεργήσῃ οὕτως ἐπὶ τῆς καρδίας, τῶν πνευμάτων, τοῦ ἐγκεφαλοῦ, ἐκ τούτου δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τῆς ἀναπνοῆς νεύρων, ὥστε καὶ ἐκδηλωθῆ ἄσθμα; ὅτε καὶ ἡ αἰτία τούτου εἶνε παθολογικὴ (α). Καὶ συντελοῦσι μὲν προφανῶς οἱ παροξυσμοὶ πρὸς λύσιν, ἀλλὰ βεβαίως οὐχὶ πρὸς ἐκκρίσιν (ἐξώσιν) βλένης ἐκ τῶν βρόγχων, καθότι ἡ ἔντασις αὐτῶν (τῶν παροξυσμῶν) ὡς πρὸς τὴν ποσότητα τῆς ἀποχρέμψεως, ὅταν ἐν γένει ὑπάρχῃ τοιαύτη, εἶνε πάντη δυσανάλογος. Πρὸς λύσιν δὲ τούτου τοῦ δυσχεροῦς ζητήματος ὑποτίθηται ὁ Thierry τὸ ἐξῆς. Ἐπὶ τοῦ σπασμοῦ προκαλεῖ ἡ φύσις εἰς τὰς κατὰ τὴν περιφέρειαν (νευρικὰς) ἀπολήξεις τῶν μυϊκῶν ὀργάνων, βλάβην ἐπιστήμων τοῦ νευρικοῦ συστήματος μερῶν ἀπειλοῦσαν ὑπερρεθισμὸν ὁμοίως, ὡς ἐν μεγάλαις καὶ ἐπιπόναις πνευμονικαῖς ἀσθματικαῖς ὑπ' ὕπνου ἡσυχίας εἶνε ἀδύνατος, ἐν μὴ σωματικῇ ἐξέσκησης τὴν τῶν ἐγκεφαλικῶν ὀργάνων διάτασιν χαλαρώσῃ. Καὶ ἐν ταῖς παθήσεσι δὲ τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου συστήματος καὶ τῶν μεμβρανῶν αὐτοῦ χαλαροῦσιν οἱ σπασμοὶ τὰ ὑπερρεθισμὸν τῶν ὀργάνων μέρη, κατὰ τινὰς

(α) Ἄλλ' εἶνε τότε τοῦτο τὸ ἄσθμα οὐχὶ τινος, οὕτω δὴ αὐτοπάρκτου νόσου συμπτωμα, ἢ καθ' ἑαυτὸ αὐθόπαρτος πάθησις; (Morley).

περιόδους μέρος τῆς νευρικῆς δυνάμεως (ἣτις ἐν τοῖς μεγάλοις γαγγλίαις κλπ. ἀθροισμένη ὑπερβάλλουσαν τῇ νόσῳ ἔντασιν ἤθελεν ἐπενέγκει) εἰς τοὺς μῦς ἀπευθύνοντες, πράγμα ὅπερ ἐν ταῖς μεγάλαις σπασμωδικαῖς παθήσεσιν εἶνε ἔτι ἐκδηλότερον. (ἀκολουθεῖ)

Ἀπολυμαντήριος διόλυσις. — Ἐπὶ ἐλατῶν κακῆς ὄψεως ἐπὶ συντετρασμένων τραυματικῶν ὁ Billroth συμβουλεύει τὴν ἐπίδεσιν δι' ἐπιθέσεως μοτοῦ ἐμβεβεργμένου ἐν τῇ ἐξῆς ἰσχυρῇ ἢ ἐλαφρῇ διαλύσει κατὰ τὴν ἀνάγκην διαλύσει:

Rp.	Alumin. Sulfur.	Unc.	℥ ₂ .
	Plumb. Acetic.	"	℥ ₁ .
		in	
	Aq. destillat.	"	10.

D. S. (διάλυσις ἰσχυρῇ).

Ἐπὶ τὴν ἐλαφρῆν διάλυσιν διπλασιάζεται τὸ ποσὸν τοῦ ὕδατος.

Ἐπόθετον κατὰ τῆς χρονίας κυστίτιδος. — Πρὸς κατάπκυσιν τῶν συμπαραφαρμάκων τῆς χρονικῆς κυστίτιδος πόνων ὠφελεῖ τὸ ἐξῆς ὑπόθετον:

Rp.	Morphin. muriale.	Gr.	℥ ₁ —℥ ₂ .
	Datur. Stramon. pulver.	"	℥ ₁ .
	But. Cac.	q. s.	
	ut. f. suppositor.		N ^o 1.

Ἐπόθετον τῆς αὐτῆς συνθέσεως ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ μετὰ τὴν λιθοτριψίαν, τῆς κύστεως ἐνεκα τῆς ἐγγεινήσεως οὐσίας παθολογικῆς. Ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ ὑπόθετον δὲν ἐπάγεται τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα γίνεται χρῆσις ἀντ' αὐτοῦ ὑποκλύσεως δι' ἀρεψήματος λινοσπέρμου μετὰ μορφίνης.

Θεραπεία τῆς δυσουρίας. — Ἐπὶ δυσουρίας, στραγγουρίας καὶ κυστίτιδος τοῦ αὐγένοσ; ὁ Mallez συνίστησιν τὰς ἐξῆς κόνεισ;

Rp.	Piper. cubob. pulveris.	Unc.	℥ ₁ .
	Belladon. pulveris.	Gr.	4—6.
	M. f. pulv. divid. in par. aeq.		N ^o 30.

D. S. Λαμβάνειν 5—6 δι' ἡμέρας.

Σημειωτέον ὅτι ἡ χρῆσις τῶν κόνειων τούτων δεόν καὶ γίνηται κανονικῶς καὶ οὕτως ὥστε τὰ οὖρα καὶ ἐνέχῃσι πάντοτε βλασπαικὸν συστατικόν. Συμβουλεύονται προσέτι καὶ ὑπόθετα κατευκατικὰ καὶ λουτρά.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΕΥΦΥΝΣΕΩΣ.

Ἐγγραφαι συνδρομητῶν εἰς τὸν Γαληνὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει γίνονται παρὰ τῆ κ. **Ἡρ. Φ. Βασιλειάδη** διευθυντῆ τοῦ Γραφείου τοῦ Διεθνoῦς τύπου. Ἐπίσης ἐν τῷ Γραφείῳ ταῦτα ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς πᾶν περιοδικὸν ἢ ἐφημερίδα ἐξ Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης καὶ προμηθεύονται οἱ βουλούμενοι παντὸς εἴδους ἐπιστημονικὰ βιβλία.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὄργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τέτανον. Ὁξειδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Τονικά, Κινίνην καὶ Στρυχνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν Οερμελιώδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὀμοιοτάτων σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τῆν γαστρῖν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοικῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κινδὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκτέτατο ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ νόσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίας βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανερχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καθ' ἃς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, βυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιαλὴ περιέχει 8 οὐγκίας, ἧτοι 50 περίπου δόσεις.

Ἐφίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆ κ. Κ. Ὀλυμπίω. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὠρίσται μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικὰ.

ΔΙΑΔΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

LATA L. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία)

— HO R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νεοῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συστατικὰ πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν ἄλλως διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχιων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεᾶς ἢ ὑγρᾶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, προς δὲ κέκτηται γαστρῖν λίαν εὐάρεστον ὀπτοῦ καρέατος.

Περὶ τῆς δικλῦσεως ταύτης πολὺς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῷ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ 82, καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν ταῖς περιοδικαῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICIN)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιῶν.

Διαλαμβάνουσα

Περίληψιν ἀπασῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογίων τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν· Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια· Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας· Φαρμακοποιῶν κτηνιατρικῆς, ὀμοιοπαθητικῆς· Θεραπευτικῶν ἐγκόλπων, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα· γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ΥΠΟ DORVAULD.

Ἐκδοσις 10^η ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα· ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχῆμα καὶ ἐν τῷ κειμένῳ. Ἐξὲν ὀνοματολογικ.

Ἐφίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ 8δ. Πιννακῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY-Karakouy Doiriben Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῆ αἰτήσεως εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοῦ καλλιτέρου ἀντιπροσώπου διὰ

τὴν κατακλίωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Ἑβρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικολίδης. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεῖ ἕτων. Εὕρεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Περικλέους Πατρικίου. — Τὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν. — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις. 1885. Δρ. 12.

Τοῦ αὐτοῦ. — Περὶ τῶν τραυματίων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν. — Μέρος Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν ὄλφ 15.

Φ. Νιμεθέρου. — **Εἰδικὴ Νοσολογία καὶ Θεραπευτικὴ.** Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ διὰ σημειώσεων καὶ προσθηκῶν ἐκαστηθεῖσα, ὑπὸ **Γ. Καραμυμήτσα.** — Τόμος Δεύτερος. — Ἐν Ἀθήναις 1885. — Δρ. 18.

BOURNEVILLE ET BRICON. — **MANUEL DES INJECTIONS SOUS-CUTANÉES.** 2me édition revue et augmentée. Paris 1885. Un volume n° 320. avec figures. Prix. fr. 2,50. Cartonné. 3 f.

Α. Δ. Γεωργαντά. — **Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς.** Τόμ. Α'. Ἀθήναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 3,22 πληρωτέα ἐπὶ τῆ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Εὕρεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ. — Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τῶ πισστήριον.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carnes.
DE L' APHASIE
et de ses diverses formes
par L. D' BERNARD.
Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures. — Prix 4 fr.

BOURNEVILLE et BRICON. — **Manuel de technique des autopsies.** — 1. Vol. in 320. de 240 pages. prix broché 2 fr. 50. cartonné 3 fr. — Librairie du Progrès Médical. Rue des Carnes. 4. Paris.